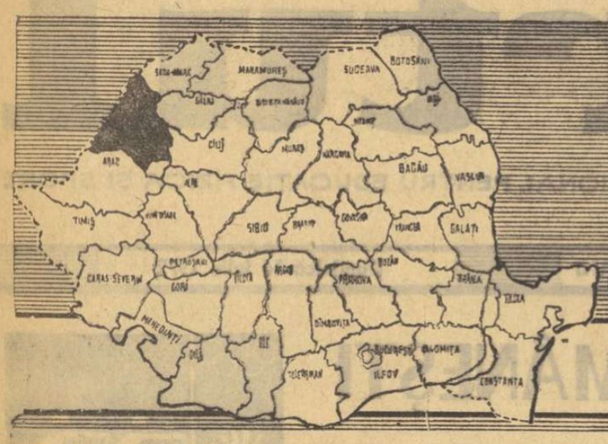

1947 - 1972
SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze
BIHOR

	1947	1968	1972
Cluburi sportive	—	2	2
Asociații sportive	58	141	226
Școli sportive	—	2	3
Secții afiliate	198	254	292
Echipe divizionare	6	23	36
Sportivi legitimați	420	1 325	4 108
Sportivi clasificați	—	3 088	3 541
maeștri emeriți	—	1	1
maeștri	—	18	28
categ. I	—	78	120
categ. a II-a	—	520	579
Campioni naționali	6	11	35
Recorduri republicane	4	7	9
Sportivi în loturi republicane	12	31	35
Antrenori	12	216	237
Arbitri	52	623	810
Profesori de educație fizică	10	213	249
Instructori	69	540	920
Baze sportive	145	499	602

ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI ȘI A CELEI DE-A 25-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

180 DE OBIECTIVE VOR ÎNFRUMUSEȚA ȘI ÎMBOGĂȚI GEOGRAFIA SPORTIVĂ A BIHORULUI

Pe harta sportivă a țării, județul Bihor marchează una dintre zonele puternic colorate, un ținut unde vechea tradiție sportivă se împletește — îmbogățindu-se și sporindu-și valorile — cu realizările prezentului.

Bihorul — un județ cu multiple sarcini în domeniul performanței sportive, de unde se așteaptă inițiative și tonuri privind dinamizarea sportului școlar și universitar, ca și a celui destinat maselor largi de oameni ai muncii, din ce în ce mai receptivi la această activitate.

Sarcini și împliniri, inițiative și concretizări, gînduri și căutări — iată, de altfel, coordonatele pe care ne-am înscris și investigația noastră în rîndurile factorilor cu răspunderi în domeniul educației fizice și sportului din județul Bihor.

Urmărind continua dezvoltare a perimetrului afectat performanței și activităților sportive școlare și extrașcolare, ca și extinderea spațiilor de joacă ale copiilor și înmulțirea terenurilor simple necesare activităților de mișcare și refacere ale oamenilor muncii, Comitetul Executiv al Consiliului popular al județului Bihor a elaborat o decizie privind efectuarea de importante lucrări de amenajare și întreținere a bazelor sportive. Conform indicațiilor, urmează a se realiza, prin muncă patriotică, cu largul aport al tineretului, circa 180 de noi obiective, realizări care vor fi consacrate celor două mari evenimente ale anului 1972: Conferința Națională a partidului și aniversarea unui pătrar de veac de la proclamarea Republicii. Reținem din suita obiectivelor:

• reamenajarea integrală a Stadionului Tineretului din Oradea;

• construirea unui bazin cu apă termală la Marghita;

• punerea la punct a actualelor baze sportive din Salonta, Beiuș, Aleșd, Orașul Dr. Petru Groza;

• crearea unor spații de joacă pentru copii în cartierele noi ale Oradiei și a unor terenuri destinate activităților sportive de masă ale tineretului și oamenilor muncii;

• delimitarea — pe teritoriul județului — a unor spații pentru amplasarea unor tabere de corturi. În aceste zone vor fi amenajate și terenuri sportive;

• definitivarea planului de amplasare a unei săli de sport și a unui patinoar artificial în orașul de reședință al județului Bihor.

O INIȚIATIVĂ CU LARG ECOU

— În 1964, județul Bihor (pe atunci regiunea Crișana) a lansat o inițiativă ce a găsit un larg ecou în rîndul membrilor asociațiilor sportive sindicale: Cupele pe ramură de producție — o formă competițională generalizată în toată țara și considerată pînă astăzi ca cea mai adecvată și cea mai viabilă. Cum a fost ea, însă, receptată acasă, la inițiatori, și ce rezultate a dat?

Răspunde BUJOR MERA — șeful comisiei sport din Consiliul județean al sindicatelor: **„Avînd un larg caracter de cuprindere și angajînd oameni care se cunosc și muncesc laolaltă — întrecerile pornind de la nivelul secțiilor, de unde urcă, apoi, la sectoare și unități de același profil — Cupele pe ramuri de producție au devenit niște întreceri foarte apreciate, dragi celor cărora le-au fost adresate, ele statornicindu-se în viața acestora și repetîndu-se ca o necesitate. Dacă amintesc, de altfel, că competiția dotată cu „Cupa textilistul" — care a angajat numai în etapa finală 435 de competitori — de-abia s-a încheiat (cu victoria Fabricii de confecții Oradea — președintele asociației: I. Munteanu); că finala „Cupei poligrafiei" a reunit și reprezentanți din alte județe, că „Cupa pielarului" își desfășoară ultimul act în aceste zile, ca și „Cupele metalurgistului" și „minerului", dovedesc, cred, că inițiativa lansată de noi acum 8 ani este viabilă, populară, nepretențioasă și eficace.**

— Vizavi de această acțiune, ce alte forme de activitate și recreație preconizați pentru salariații din întreprinderi și instituții?

— Ținînd cont de specificul turistic al județului și de rolul extrem de reconfortant al „ieșirilor" la aer curat, am acordat o mare atenție acțiunilor turistice (propaganda avind aici rolul preponderent), reușind ca acum să scoatem săptămînal din orașe (la Vadul Crișului, Stîna de vale, Pădurea Neagră, Băile Felix și Tinca) circa 25 000 de locuitori. Fruntași în aceste acțiuni turistice sînt asociațiile sportive Tipo (Întreprinderea poligrafică), Fabrica de confecții Oradea, Favorit (fabrica Crișul) și Alfa (Fabrica de mobilă).

Pentru continuitatea activităților sportive, în Bihor se desfășoară Olimpiada sindicatelor, o mare întrecere, programată la mai multe discipline sportive. În organizarea și buna ei desfășurare sîntem eficient ajutați de către studenții facultății orădene de specialitate, care efectuează, săptămînal, cîte șase ore de activitate (fiecare) în asociațiile sportive.

Concomitent cu toate aceste acțiuni este de reținut preocuparea noastră centrală, aceea de a generaliza gimnastica la locul de muncă.

PREZENȚE ȘI PERSPECTIVE ÎN SPORTUL DE PERFORMANȚĂ

Bihorul se înscrie în rîndul județelor cu o prezență activă și semnificativă în viața sportivă a României, atît prin ceea ce au realizat înaintașii, cît și prin strădaniile generației actuale.

În prezent, Consiliul nostru județean, împreună cu ceilalți factori investiți cu atribuții în domeniul sportului de performanță, duce o politică de raționalizare și consolidare a ramurilor de sport practicate și a unităților organizatorice în care se desfășoară acestea. De remarcat faptul că unitățile sportive au și fost profilate pe ramuri de sport, măsură ce și-a dovedit eficacitatea. Astfel, spre exemplu, clubul sportiv Crișul tratează cu prioritate baschetul, natația, luptele, scrima; Clubul pedagogic universitar — atletismul, gimnastica și tirul; Școala sportivă Oradea — atletismul, gimnastica și scrima, profilare care a condus la o evidentă consolidare a acestor discipline și la saltul calitativ al rezultatelor. Același lucru îl putem afirma și despre cîteva asociații sportive care, prin grija conducerilor administrative și datorită sprijinului continuu venit din partea sindicatelor, și-au luat responsabilitatea dezvoltării unor secții de performanță: baschetul la „Metalul" Salonta, voleiul la „Alumina" Oradea, handbalul la „Constructorul" Oradea ș.a.m.d.

Ca urmare a unei munci perseverente, pasionante, pe care o desfășoară activiștii sportivi, profesorii și antrenorii, instructorii și arbitrii sportivi în cele aproape 300 de secții afiliate la federațiile de specialitate, **sportul de performanță bihorean își găsește astăzi expresie în prezența a 36 echipe divizionare, a 35 de sportivi în loturile republicane și a 35 de campioni republicani, cifre care atestă calitatea existentă în acest domeniu.**

Referindu-ne la aspectele pozitive ale sportului de performanță, nu putem omite să-i amintim pe cei mai buni profesori și antrenori ai județului care, prin priceperea dovedită și prin atașamentul lor profesional, pregătesc sportivi valoroși, formează oameni integri, utili societății. Numim, din suita acestora, pe tovarășii **Aurel Breja, Gheorghe Gyulafalvi, Irma Kiss, Balint Naghi.**

În privința coordonatelor de perspectivă ale sportului de performanță din județul nostru, ele vizează o continuă accentuare a structurării ramurilor de sport și verigilor organizatorice de practicare, a selecționării și promovării cadrelor, a dezvoltării bazei materiale. În această ordine de idei, vom pune în continuare bază pe dezvoltarea baschetului și natației la Crișul, a gimnasticii — printr-o colaborare mai rodnică între CSU Pedagogic, Școala sportivă și Liceul numărul 4 —, a atletismului — prin consolidarea în continuare a secțiilor de la Școala sportivă Oradea, CSU Pedagogic și înființarea de noi secții în toate localitățile unde condițiile materiale și de cadre o permit.

O altă măsură de viitor privește o mai bună mobilizare a celor aproape 250 profesori de educație fizică pentru susținerea și continua îmbogățire a bazei de masă a sportului de performanță.

Pentru lărgirea cadrului organizatoric de practicare a sportului de performanță vom depune eforturi susținute pentru a atrage noi colective de muncă, întreprinderi și instituții în vederea înființării de noi secții, capabile să reprezinte mai bine județul nostru în viața sportivă a țării. În acest sens, ne gîndim că, întreprinderi ca Înfrățirea Oradea, ICO, CIEL, Trustul minier etc pot avea în viitor o greutate sportivă apreciabilă, datorită posibilităților umane și materiale de care dispun.

În privința redresării fotbalului orădean, consider că înființarea unui club profilat numai pe fotbal, bine condus, susținut și ajutat de către toți cetățenii, va constitui garanția unor rezultate constant valoroase și singura cale certă de reînnodare a bogatelor tradiții fotbalistice existente pe aceste meleaguri.

O preocupare constantă — împusă de aspirațiile noastre de viitor — va rămîne problema dezvoltării permanente a bazei materiale a sportului de performanță. Pentru aceasta, trebuie construită sală de atletism, sala sporturilor, sala de gimnastică, poligonul de tir, ca și alte obiective.

Avem convingerea că toate aceste gînduri de perspectivă pe care le nutrim pentru sportul de performanță bihorean se vor împlini prin munca oamenilor, indiferent că ei se vor chema sportivi, antrenori, conducători, activiști, oameni mobilizați de un „CE" comun: dragostea și atașamentul față de sport, respectul față de numele și de prestigiul județului în care ei trăiesc și muncesc.

DUMITRU CÎMPEAN
președintele C.J.E.F.S. Bihor

CLUBUL CRIȘUL ÎȘI FORTIFICĂ POZIȚIA

Secții: baschet, box, fotbal, lupte, natație, scrimă, șah.

Sportivi legitimați: 500.

Bază materială: Stadionul Crișul, cu 15.000 de locuri (teren gazonat cu pistă și sectoare de aruncări; două terenuri de antrenament); bazin acoperit de 33 m, cu șase culoare și trambuline de 1 și 3 m; bazin mic pentru inițiere; sală pentru box și scrimă; sală de lupte; bază pentru baschet compusă din trei terenuri.

Concentrînd principalele forțe ale Oradiei și orientîndu-se pe acele discipline care au tradiție și audiență la tineret, **C.S. Crișul** și-a impus o personalitate care se exprimă cu autoritate în multe ocazii și și-a statornicit un nume care este rostit cu aceeași greutate și apelat cu o încredere similară celei cu care sînt rostite sau apelate Progresul București, C.S.M. Cluj, Farul Constanța sau Petrolul Ploiești.

„Argumentele" care au **sprijinit** — și continuă să sprijine — această poziție se cheamă: **baschet fete** (locul IV în ediția recent încheiată, loc care se repetă pentru a treia oară în ultimii patru ani), **lupte greco-romane, natație** (cea mai prosperă secție, ea înmatriculînd un mare număr de copii dotați, cîștigătorii mai multor concursuri naționale și deținătorii, în 1971, ai locului III pe țară la „Speranțe") și — paradoxal cu situația momentană — **fotbalul**, posesorul unor bogate tradiții pe aceste meleaguri (cine nu știe, oare, că aici au trăit sau evoluat vedete ca Baratki, Bodola, Petchowschi, Spilman, Adalbert și Ștefan Ströck sau portarul Mircea David?) și „colecționerul" unui mare număr de suporteri.

Seria „argumentelor" ar trebui continuată cu **boxul, scrima** și **șahul** — discipline care au pledat, ieri, pentru prestigiul Crișului, dar se găsesc astăzi într-un nedorit statu-quo, „potcinire" pe care Crișul luptă s-o dinamiteze, infuzînd, masiv, tineret dotat și dornic de afirmare.

De altfel, schimbul de generații n-a fost preconizat numai la aceste trei secții — și aici subliniem noua și sănătoasa orientare a clubului, el urmînd să survină și la celelalte discipline, conform convingerii că munca, pasiunea și entuziasmul tinerilor sînt de preferat maturității marcate de apatie a unor veterani (situație manifestată la scrimă, șah, polo, box, baschet băieți).

Profilarea pe un tineret viguros și dornic de afirmare este la fel de evidentă și la fotbal, unde centrul de juniori are acum 130 de membri, fiind pepiniera care constituie sursa principală de fotbaliști atît pentru echipa mare a Crișului, cît și pentru celelalte echipe din județul Bihor.

Desigur, orientarea spre tineret este o măsură înțeleaptă, capabilă să asigure secțiilor schimbul de mîine și clubului C. S. Crișul certitudinea rezultatelor viitoare. Spunem viitoare, gîndindu-ne că mutațiile se fac întotdeauna cu convulsii și că rezultatele nu apar decît după ce investești muncă și răbdare. Avînd însă, exemplul natației de la Crișul — unde rezultatele nu s-au lăsat prea mult așteptate, grație muncii și seriozității unui colectiv de antrenori — și luînd în considerație atuurile și realele veleități pentru performanță ale clubului orădean, avem certitudinea că viitorul de care vorbeam va fi adus foarte aproape de prezent.

Agneta Bodor — *căpitana echipei de baschet Crișul Oradea — încercînd o pătrundere*

MAESTRĂ A SPORTULUI LA 13 ANI

La vîrsta cînd copiii înrămează chipurile celor care au atins măiestria sportivă și meditează cu nostalgie la imensa (pentru ei) distanță ce îi separă de idoli, o fetiță din Oradea — suprimînd, printr-o muncă și perseverență rar întîlnite, toate barierele ce-o despărțeau de gloria sportivă — și-a revendicat titlul de maestră a sportului și un loc în galeria vedetelor sportive.

E vorba — după cum, probabil, ați identificat-o din fotografie — de săritoarea la trambulină **Sorana Prelipceanu** (antrenor: **Aurel Breja**), care de-abia împlinise 13 ani cînd a primit apreciata distincție sportivă. **Astăzi are 14 ani, este elevă eminentă a liceului nr. 4 din Oradea, campioană națională de copii, juniori și seniori (!), cîștigătoare a concursurilor internaționale de la Stavropol (U.R.S.S.), București și Bolzano (Italia) — în 1971, Rennes (Franța) și București — în 1972 și candidată la un loc în lotul olimpic pentru München.**

Sorana Prelipceanu — o maestră a adolescenței, un simbol al talentului îmbinat cu munca, un etalon al perseverenței susținută de modestie și inteligență.

„VOINȚA" ȘI-A SCHIMBAT NUMELE ÎN RENUME

Înființată în 1951, asociația sportivă Voința Oradea a reușit ca, în decursul celor 21 de ani de activitate, să devină promotoarea acțiunilor sportive de masă și, după clubul sportiv Crișul, una dintre principalele unități care se ocupă și de sportul de performanță.

Datorită unei structuri organizatorice bine pusă la punct — grupe sportive la nivelul cooperativelor meșteșugărești, nuclee care cuprind în prezent 6 500 de membri —, unei conduceri ferme și pricepute (președinte: **Ioan Bar**, secretar: **Ștefan Banyai**) și unui bogat activ voluntar care depune suflet și transmite experiență, Voința Oradea a reușit să-și compună o importantă salbă de baze sportive la nivelul grupelor să-și statornicească niște competiții („Cupa Ucenicul", „Cupa Voința", „Cupa Mecanica", ca și fanionul challanger acordat unității care acumulează, într-o suită de întreceri sportive, cele mai multe puncte) și să-și consolideze 10 secții, toate cu țentă de performanță. Două dintre ele au și reușit, de altfel, să se afirme: radio-amatorismul, disciplină în care electricianul **Tiberiu Kovacs** a cîștigat, în **1971, titlul de campion republican**, și **popicele**, care au „trimis" echipa feminină în prima divizie a țării. Cu rezultate promițătoare activează, în divizia secundă, echipele feminine de baschet și volei, iar în campionatele județene echipele de fotbal, popice, volei și handbal masculin.

Pentru întreaga această activitate, ca și pentru realizarea cu succes a baremurilor stabilite pentru întrecerea asociațiilor sportive în anul 1971, **Voința a primit titlul de asociație sportivă model**, distincție pe care continuă să și-o onoreze, împlinind astfel rațiunea pentru care ea a fost constituită — cuprinderea unui mare număr de lucrători din cooperație în acțiuni reconfortante și recuperatorii — și reușind să-și tranforme numele — „Voința" — în renume: voință de acțiune și de afirmare.

COMPETIȚII DESTINATE TINERETULUI DE LA SATE

— Controlați, din punct de vedere sportiv, unul dintre cele mai dificile sectoare ale activității de educație fizică și sport: satul. Dificil, pentru că aici nu trebuie doar construit (baze sportive) și organizat (întreceri, competiții), ci stimulate niște inerții și schimbată o mentalitate care, pînă mai ieri, era extrem de puțin receptivă la acest capitol. Ținînd cont de toți acești factori, vă rugăm să încercați o „radiografie" a situației actuale.

Răspunde: ELISABETA OROS — secretar al Comitetului județean U.T.C.: **„Datorită permanentei extinderi a învățămîntului în mediul rural și a puternicei industrializări a Bihorului, care au adus profunde mutații în mentalitatea tineretului de la sate, educația fizică și sportul s-au infiltrat, aci, adînc și au început să „acapareze" sfere din ce în ce mai largi de locuitori. Așa încît, am curajul să susțin că, în momentul de față, putem vorbi nu numai de o atitudine favorabilă a satului față de această activitate, ci și de o evidentă îmbunătățire a ei atît din punct de vedere tehnic cît și organizatoric. Afirmație în sprijinul căreia aduc ca exemple: „Cupa tineretului de la sate", o competiție de amploare, căreia i s-a îmbunătățit mult conținutul, în sensul că a fost redată celor pentru care a fost concepută — adică sătenilor — și pregătită cu multă atenție pentru ca evoluțiile să nu mai fie doar simple și timide prezențe, „Crosul tineretului", în care apar din ce în ce mai mulți mesageri ai celor 87 de comune existente în perimetrul județului; înscrierea în circuitul școlilor fruntașe ale Bihorului (din punct de vedere sportiv) a liceului din comuna Săcueni și a școlilor generale din Suplac, Sălard și Șimeanu, înmulțirea formelor recreative: duminici cultural-sportive și jocuri distractive, forme care au devenit din ce în ce mai cultivate în viața satului; receptivitatea și participarea masivă a tineretului de la sate în acțiunea de învățare a înotului (de remarcat că numai în vara lui 1971 au funcționat, în comune, 118 centre de inițiere la înot, în apele curgătoare, centre care și-au desfășurat activitatea sub supravegherea instructorilor recrutați dintre cadrele didactice); cultivarea și extinderea acelor sporturi care au „rădăcini" la sat, așa cum este tirul, sport care, în 1971, în cadrul „Cupei tineretului de la sate", a fost încununat cu titlurile de campioni pe țară, iar în etapa județeană a „Cupei semicentenarului U.T.C.", a reunit 120 de tineri din sate și comune; permanenta îmbunătățire a bazei materiale a sportului de la sate, rezultat al preocupării unor oameni devotați acestui sector al vieții sociale și ecou al interesului mereu crescut al tinerilor din Bihor față de această activitate în care au început să vadă un prieten al tinereții și un suport al sănătății".**

Sportul a pătruns adînc în inima satului și oferă locuitorilor săi medalii și diplome. În fotografie: echipa din Popești — campioană la tîrîntă (pe 1971) în „Cupa tineretului de la sate"

PE-UN PICIOR DE PLAI...

De Pădurea Neagră — renumitul loc din Munții Plopișului — copiii Bihorului legau ideea unui loc misterios, a unui ținut în care mișunau spiritele întunecate pe care ei le întîlneau în cărțile de povești.

Asta, însă, pînă într-o zi — din vara anului 1959 — cînd o delegație a micilor bihoreni a pătruns, curajos, în intimitatea temutei păduri și s-a instalat pentru recreare și odihnă, tocmai în miezul ei. Și de atunci a început o altă poveste! O poveste cu o pădure răcoroasă și ospitalieră, ce oferă cu generozitate găzduire la fetițe și băieți, o poveste cu jocuri, excursii și focuri de tabără, cu nostalgii și amintiri de neuitat.

Cel care a început s-o scrie a fost, firește, un mare iubitor de copii — medicul Mircea Pop, directorul spitalului teritorial Marghita, vicepreședinte al Consiliului popular orășenesc, membru al biroului CJEFS și președinte al asociației sportive Bihoreana Marghita. Un suflet care a ținut (și a reușit) să aducă princhindeii lîngă izvoarele sănătății, un spirit care nu s-a mulțumit să constate că niște nedrepte așezări existente în trecut au perpetuat, prin generații, niște anomalii și au lăsat niște sechele, ci a trecut, activ, la eradicarea lor. Iar printre mijloacele pe care dînsul le-a propus și utilizat în Marghita și împrejurimi (riguroase și regulate examene medicale, înființarea de creșe și grădinițe, ridicarea de baze sportive, dinamizarea activității de educație fizică din școli) se numără și colonia sanatorială Pădurea Neagră, un excelent sediu al recuperărilor și acumulării, construită la sugestia și sub imediatul său control.

Compusă din 7 vile — în care constructorii și-au pus toată fantezia și au utilizat cea mai bogată paletă de culori — și dintr-un imens perimetru afectat activității de educație fizică și sport (din care nu lipsește, bineînțeles, un bazin de 50 m., alimentat cu apă termală și supravegheat de instructori), colonia primește anual 500 de copii, distribuiți în două serii a cîte o lună fiecare, supravegheați de un bogat și competent colectiv de medici, pedagogi și instructori. Sînt cei care urmăresc atît corectarea și ameliorarea unor parametri somatici, cît și asigurarea unei vacanțe din care să nu lipsească nici un atribut al ei.

Acum, la Pădurea Neagră sînt 250 de fetițe (între 7—13 ani) recrutate din toate satele Bihorului, copile care se bucură de apă, soare, plimbări și de o masă excelentă. După ele, vor veni alți 250 de prichindei, copii care vor răscoli liniștea tăinuitei păduri și vor agita apele argintate de păstrăvi. Iar din toamnă (o noutate a acestui an, datorată interesului și preocupării aceluiași om, în care răzbate spiritul marelui Hațieganu, al cărui discipol a fost) alți 500 de copii vor popula, în serii mai lungi, cele două clădiri ale preventoriului aflat acum în stadiul finisării.

Pentru copiii din Bihor, Pădurea Neagră nu mai e un loc misterios, ci o oază de fericire spre care aleargă cu bucurie. Și de care se despart cu imense boabe de mărgăritar în pleoape...

SPIRITUL GOSPODĂRESC AL SALONTEI

Salonta a înțeles că cel mai important pas pentru dezvoltarea activității sportive școlare și a celei de performanță îl constituie consolidarea unei baze materiale capabile să ofere acestor activități spațiile de manifestare. A înțeles și a trecut cu destoinicie la treabă, reușind astfel să asigure școlilor generale nr. 7 și nr. 2, Liceului teoretic și celui agricol (frecventat de peste 1 000 de elevi) baze proprii, cuprinzătoare, care facilitează desfășurarea în condiții optime atît a orelor didactice, cît și a activităților sportive mai numeroase și mai bogate de la o zi la alta.

Totodată, s-a extins și modernizat perimetrul afectat baschetului (disciplină cu puternice rădăcini și cotată, aici, ca sportul numărul 1), construindu-se un teren bituminat, dotat cu instalații de nocturnă și prevăzut a fi completat cu vestiare și un hotel sportiv, și se lucrează intens la consolidarea unei baze sportive a orașului, compusă din terenuri de baschet și tenis.

Realizări care demonstrează preocupare, colaborare (Consiliul popular orășenesc a sprijinit consistent toate aceste acțiuni), spirit gospodăresc și certifică Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport ca pe un organism perseverent și bine orientat.

OAMENI ȘI FAPTE

ȘLEFUITORUL DIN BEIUȘ. Numele atleților din Beiuș apar din ce în ce mai des pe listele de concurs. Georgeta Bulc (suliță), Olga Fuliaș (înălțime), Ioan Sferle (triplu), Vasile Obreja (suliță) sînt numai cîteva aparții care au punctat consistent pentru Bihor. Formarea și afirmarea lor — ca și a multor alți atleți care frecventează grupa Școlii sportive din Beiuș — sînt legate de numele profesorului **Francisc Mathe**, un minunat pedagog și un veritabil plăsmuitor de atleți.

„CUPA VACANȚEI" — o competiție locală, deschisă elevilor din școlile generale, licee, școli profesionale și tehnice, și-a început zilele acestea întrecerile celei de a IV-a ediții. Ea se desfășoară la fotbal (în șase), handbal băieți și volei fete și este organizată de către cluburile de vară ale tineretului.

„OMUL SFINȚEȘTE LOCUL". Imediat ce și-a luat repartiția pentru comuna Popești, proaspătul absolvent al „Pedagogicului" Oradea, **Aurel Horgoș**, a trecut la organizarea unor concursuri locale de trîntă în intenția de a-și apropia flăcăii satului și a-i scoate la aer curat. Din aceste întreceri-amuzament, ei a „ochit" însă și 22 de adolescenți pe care i-a pregătit, reușind astfel să cîștige cu ei (în 1971) „Cupa tineretului de la sate", iar, recent, patru titluri de campioni județeni la lupte.

DISTRIBUȚIE. După fotbal — care se practică în toate orașele județului Bihor —, handbalul, voleiul și tenisul de masă par a fi disciplinele cu cea mai largă cuprindere. Iată, de altfel, distribuția acestora pe teritoriu: **Oradea** — fotbal, baschet, lupte, polo, popice, atletism, gimnastică, scrimă, tenis de cîmp; **Beiuș** — atletism, baschet, handbal, fotbal, șah, volei, turism, tenis de masă; **Marghita** — atletism, lupte, fotbal, volei, handbal, tenis de masă, șah; **Salonta** — baschet, box, handbal, fotbal, tenis de masă și de cîmp; **Aleșd** — handbal, volei, tenis de masă, fotbal; **Orașul Dr. Petru Groza** — atletism, fotbal, box, volei; **Vașcău** — handbal, atletism; **Nucet** — fotbal.

GIMNASTICA INTRĂ ÎN DREPTURI. Profesorul **Emeric Ban** (Șc. sp. Oradea) se poate mîndri cu o echipă de gimnastică feminină care a cucerit, în anii postbelici, titlul de campioană națională la categoria a III-a și a ocupat locul II la categoria a II-a. O echipă compusă din fetițe de 13—14 ani, cu care profesorul Ban a început dificila muncă de șlefuitor și modelator acum 8 ani și pe care o conduce în prezent spre... categoria maestre. Dintre gimnastele care promit cel mai mult și despre care — sîntem siguri — se va vorbi și mîine, amintim pe **Gabriela Korodi** — campioană absolută la categoria a III-a, **Ecaterina Szabo** — campioană la sol, **Ana Szabo** — vicecampioană la sărituri.

ÎNȚELEGERE ȘI COLABORARE. Tinerii din comuna **Borș** au luat recent în stăpînire o frumoasă bază sportivă compusă din teren de fotbal cu pistă de atletism, terenuri de volei și popicărie în aer liber. Noile amenajări — de care profită din plin locuitorii comunei — sînt rezultatul unei colaborări rodnice între toți factorii cu responsabilități în acest domeniu.

O bază complexă (teren de fotbal cu vestiare, bazin de înot, popicărie acoperită cu două piste) au luat în exploatare și salariații Fabricii de sticlă de la Pădurea Neagră, rezultat al efortului lor comun și al sprijinului generos oferit de către directorul acestei unități, tovarășul I. Puriman.

CAMPIOANELE PENTATLONULUI ATLETIC ȘCOLAR. La începutul lunii trecute, **echipa Liceului 2 Oradea** a trăit satisfacția titlului național la pentatlon atletic școlar, obținut cu un punctaj deosebit de valoros: 16 623 p, superior cu aproape 400 de puncte vechiului record deținut de Liceul Lazăr din București. Concurenta numărul 1 a elevelor din Oradea a fost **Iudith Kischner**, care a totalizat 3559 p.

DEVOTAMENT ȘI DESTOINICIE. Rezultatele meritorii obținute de către unele ramuri sportive sînt și expresia devotamentului și destoiniciei unor președinți și membri ai comisiilor județene de specialitate. Amintim dintre dînșii pe **Ioan Bar** (baschet), **Ion Dindelegean, Francise Cocoș, Ludovic Bogar** (fotbal), **Ștefan Zaboiszki** (atletism), dr. **Ovidiu Bălăneanu, Petru Mihelfy** (box) și pe decanul de vîrstă — 78 ani — al președinților comisiilor județene, **Carol Raab** (tir).

Pagină realizată de Nușa DEMIAN,
cu sprijinul corespondentului județean Ilie GHIȘA